

یادداشت سیاسی

بقیه از صفحه ۱

اگر ۵ تن از ایادی خامنه ای که از طرف «شورای هماهنگی نیروهای انقلاب اسلامی» برای بررسی و تصمیم نهایی معرفی شده اند «نیرومند» نیستند، به طور مسلم افرادی مثل کروبی و معین که از حمایت خامنه ای هم برخوردار نیستند نمی توانند از نظر رفسنجانی نیرومند باشند. بدین خاطر است که رفسنجانی با گفتن «البته اگر به جایی برسیم که لازم باشد وارد صحنه شوم، دلیل و تفسیری برای نیامدن نمی بینم» پیام روشنی به ولی فقیه نظام و همه ی باندها و دسته بندیهای درون نظام می فرستد. ارسال این پیام به ویژه برای خامنه ای گرچه بسیار دردناک است اما به علت این که از جانب رفسنجانی مطرح می شود، ولی فقیه نظام را در یک شرایط دشوار قرار می دهد. هاشمی رفسنجانی پیام خود را با زبانی مطرح می کند که خاص خود اوست. اما ترجمه صریح حرف او خطاب به خامنه ای این است که بحران عمیق تر و گسترده تر از آن است که کوتوله های سیاسی همچون علی لاریجانی بتوانند آن را مدیریت کنند.

در مقابل، خامنه ای دست به بازی چند گانه ای زده که به جای راهگشایی، بحران را حتی در میان ایادیش عمیقتر کرده است. از یک طرف کیهان شریعتمداری و پاسدار- پارلمانترا به رفسنجانی ناسزا می گویند و از طرف دیگر، روزنامه جمهوری اسلامی به شکلی هوای رفسنجانی را دارد.

در جلسه روز چهارشنبه ۹ دی مجلس ارتجاع، الیاس نادران که قبلاً معاون پارلمانی سپاه بوده، به شدت به رفسنجانی حمله کرد. حرفهای او مجلس را به تشنج کشید اما یکی از تیرهای خامنه ای به وسیله پاسدار الیاس نادران شلیک شد.

الیاس نادران می گوید: «تشخیص بزرگان بر این است که ایشان در مسوولیت فعلی برای نظام و رهبری مفیدتر است.» چه کسی شک می کند که این حرف از جانب خامنه ای که در سلسله مراتب نظام ولایت فقیه «بزرگتر» از رفسنجانی است، زده شده است.

تیر دوم را هفته نامه پرتوسخن، ارگان دایناسورهای قم به نیابت از خامنه ای شلیک می کند و در شماره ۱۱ دی خود می نویسد: «آقای هاشمی که در سال ۷۶ با حمایت از خاتمی نیروها را

آزرد خاطر ساخته به خوبی می داند مورد وفاق همه گروهها نخواهد بود.»

و در همان روز یائنارات، ارگان لومین - حزب اللهیها تبری دیگر و این بار در هوا شلیک می کند تا شاید رفسنجانی را به قول این نشریه وادار به خاتمه دادن به «بازی می آیم، نمی آیم» در اواخر دی ماه کند و او را مجبور به موضع گیری زودرس نماید. اما همان طور که دیدیم، در روز ۲۹ دی ماه رفسنجانی بر همان موضع قبلی پافشاری کرد.

علت بازی چند گانه و وقت کشی از سوی خامنه ای این است که او منتظر نتیجه انتخابات عراق است. اگر نتیجه انتخابات عراق به شکلی باشد که ولایت خامنه ای را به نیروی غیر قابل مهار در صحنه سیاسی عراق تبدیل کند، در آن صورت، خامنه ای ترجیح می دهد تا باز هم کوتوله های سیاسی و پاسدارها را تقویت کند. این بازی با آتش البته هزینه های زیادی برای ولی فقیه در بر دارد که در مقایسه با منافع کلان «فرصت عراق»، تحت شرایطی قابل پرداخت است. تلاش خامنه ای و ایادی او این است که این شرایط را به نحوی آماده کنند که قادر به کنترل بحران ناشی از آن باشند.

جدالهای درون نظام در ماه گذشته که به قول رفسنجانی به سطح «مچ گیری» رسید، برای خامنه ای این نتیجه را داشته که هیچ کارتی را قبل از روشن شدن نتیجه انتخابات عراق و پخته شدن شرایط برای تعرض ولایت فقیه ناپ از دور خارج نکرده است. گرچه بر قد و قواره علی خامنه ای، قبای ولایت فقیه ناپ بسیار گشاد است اما وقتی پای «امدادهای غیبی» و «فرصتهای رایگان» در میان باشد، کوتوله های سیاسی آن قدر «نیرومند» می شوند که رفسنجانی مجبور شود به آنان یاری رساند.

اما اکنون نه نتیجه انتخابات عراق مشخص است و نه آن شرایط لازم به وجود آمده است. از این رو در کنار مچ گیریها، دیدارها و گفتگوها، تیغ کشیها و نوازش دادن آنها ادامه دارد.

به گزارش ایسنا روز سه شنبه ۲۹ دی اسدالله بادامچیان، قائم مقام دبیرکل حزب مؤتلفه اسلامی، درباره اقدامات «شورای هماهنگی نیروهای انقلاب اسلامی» پیرامون انتخابات ریاست جمهوری گفت: «تاکنون با پنج کاندیدای مطرح دیدارها و مذاکراتی صورت گرفته و تیم پیشنهادی آنها نیز مورد ارزیابی قرار گرفته است. با حجت الاسلام والمسلمین هاشمی رفسنجانی هم قرار دیدار گذاشته شد تا حضور یا عدم حضور ایشان مشخص شود.»

این حرف در شرایطی گفته شده که رسانه های حکومتی از شکاف و حتی انحلال «شورای هماهنگی نیروهای انقلاب اسلامی» خبر داده اند، خبری که گردانندگان شورای هماهنگی آن را تکذیب کرده اند اما همچنان از جانب گردانندگان این تشکل دست نشانده خامنه ای گفته می شود که کمیته پنج نفره شورای هماهنگی نیروهای انقلاب اسلامی، در حال گزینش نهایی یک نفر از بین پنج کاندیدای مورد نظر این شورا است اما هنوز به نتیجه مشخص نرسیده است. یکی از دلایلی که در مورد انحلال شورای هماهنگی گفته شده، خروج ولایتی از رقابت درونی و اعلام «مستقلانه» کاندیداتوری از جانب وی می باشد. اما دلیل مهمتر احتمال کاندیداتوری رفسنجانی بیان می شود.

روزنامه ایران در شماره روز ۲ دی خود نوشت: «سخنگوی جامعه روحانیت مبارز هم تاکید کرده است که در صورت ورود هاشمی به عرصه رقابتهای انتخاباتی، جریانهای اصولگرا در روش خود بازنگری خواهند کرد.»

روزنامه اعتماد هم در شماره روز بعد خود در مورد جبهه گیری احمد توکلی، محسن رضایی و محمود احمدی نژاد در مقابل علی اکبر ولایتی نوشت: «محافظه کاران جوان به شدت با ولایتی مخالف و معتقدند وی از استقلال رای برخوردار نیست و اگر هاشمی نامزد شود به نفع او کنار می رود.»

این تنش آشکار چند روز پس از نشست ۲۷ آذر شورای هماهنگی، نشاندهنده اوج گیری بحرانی است که با مدیریت ناطق نوری در مقام دست راست خامنه ای قرار بود مهار شود. روزنامه ایران در ویژه نامه روز جمعه ۴ دی ماه ۱۳۸۳ خود، نشست ۲۷ آذر را «رویارویی جناح راست» می داند و می نویسد: «اکنون علی لاریجانی، علی اکبر ولایتی، احمد توکلی، محمود احمدی نژاد و محسن رضایی هریک برای در دست گرفتن این کلید طلایی (ریاست جمهوری) مدعی هستند و هیچ یک حاضر نیست صحنه را به نفع دیگری ترک کند.» و نتیجه می گیرد که: «راست نشینان ایرانی که گرد آمده بودند تا گره از کار فرو بسته شان بکشایند و کاندیداری نهایی خود را از میان پنج کاندیدای مطرح برگزینند برای پیشگیری از اختلافات، مقصود خود را به وقت دیگری موکول کردند.» روز یکشنبه ۶ دی، آفتاب یزد از قول محسن آرمین، سخنگوی مجاهدین انقلاب اسلامی می نویسد: «حضور اکبر هاشمی رفسنجانی نه تنها بحرانهای داخلی جریان مخالف

حقوق بشر رژیم را به

چالش می گیرد

زینت میرهاشمی حکم سنگسار از جمله مجازاتهای وحشیانه ای است که در قوانین جزایی رژیم جمهوری اسلامی تاکنون جان عده ای را گرفته است. فشارهای نهادهای حقوق بشری و جامعه بین المللی در اعتراض به حکم سنگسار، رژیم استبدادی مذهبی را مجبور به لغو اجرای حکم تعدادی از زنان نموده است.

پیکرهای نجات یافته این زنان در حقیقت دستیافتنیهای مبارزه ای پیگیر و ممتد فعالان حقوق بشری در داخل و به ویژه در خارج از ایران است. آخرین حکم سنگساری که لغو شد، حکم سنگسار حاجیه اسماعیل وند است. پروسه روابط بین المللی با حکومت ایران در رابطه با حقوق بشر تا کنون نشان داده است که هر گاه فشارهای بین المللی بر روی رژیم زیاد شود به میزانی دست به عقب نشینیهای موقتی می زند. تا جایی که به روابط نهادهای دولتی با رژیم برمی گردد تزلزل این مناسبات به دلایل منافع اقتصادی، این عقب نشینیها را به مانورهای بلند مدت و یا کوتاه مدت تبدیل می کند. اما تا

بقیه در صفحه ۱۹

اصلاحات را تشدید می کند بلکه اساساً احتمال موفقیت آن جریان را در انتخابات ریاست جمهوری، متفی خواهد کرد.» و در همین روز شرق از قول محسن آرمین می نویسد: «به نظر می رسد که ریاست جمهوری برای جریان مخالف اصلاحات، لقمه راحتی نباشد. آنها این گام را نمی توانند به راحتی بردارند.»

روشن است که در این شرایط چالش اصلی ولی فقیه با «اصلاح طلبان» حکومتی نیست. واقعیت این است که برای ولی فقیه نظام، رفسنجانی لقمه ایست که نه می تواند آن را قورت دهد و نه قادر است آن را بالا بیاورد. این لقمه ای ست که اکنون در گلوئی خامنه ای گیر کرده و او درصدد است تا با یاری گرفتن از یک عامل خارجی که چیزی جز فرصت عراق نیست، این چالش را در مسیر ماندگاری ولایت بحرانی اش هدایت کند.

در این مناقشه درون حکومتی، مردم انتخاب خود را کرده و سالهاست که به اشکال مختلف آن را بیان می کنند. زنان و مردان ایران با تمامیت این نظام درگیر هستند و قدم به قدم در مسیر نفی آن پیش می روند.